

Forhøielse af Skatten paa Ol. Det er saa meget mærkeligere, at den Slags Udtalelser kunne fremkomme, som denne Betænkning har foreligget Offentligheden, førend Beskyldningen kom frem. Forøvrigt skal jeg blot sige, at naar man i det samme Nummer af „Berlingske Tidende“, tror jeg, kan læse fra den samme Forfatteres Haand, at Kaffe er et meget udmærket Næringsmiddel, medens Suffer næsten ingen Næringsværdi har, viser det, at man behøver ikke at tage den Slags Udtalelser for ret alvorlige. Jeg har dog ment, at jeg skyldte Mindretallet at fremkomme med denne Udtalelse. Forøvrigt er jeg overbevist om, at det høitærede Fler-tal vil give Mindretallet i Udvalget det Lov, at vi loyalt, saglig, og, maa jeg tilføie, uden at lade os genere af mulige tidligere Stand-punkter have arbejdet med god Villie paa at faae det bedst mulige ud af dette Lovforslag, det vil sige det, som vi anse for det Bedste. Som den ærede Ordfører udtalte, er det jo ikke lykkedes at komme til en fuldstændig Forsaaelse, og navnlig er der jo flere vigtige Punkter, med Hensyn til hvilke det ikke er lykkedes at tilveiebringe Enighed i Udvalget, men jeg har forøvrigt dog den Tro, at naar det ikke er lykkedes denne Gang, vil det nok komme næste Gang. Jeg haaber nemlig, at Fler-tallet mere og mere vil nærme sig os, saaledes som der forøvrigt har været Ud-sigt til allerede i den Tid, der er gaaet, idet der jo kunde være Ud-sigt til, at vi kunde have enedes om en noget høiere Skat og en lavere Brændevinsk-skat, saaledes som den ærede Ordfører jo ogsaa antydede. Skjøndt vi forøvrigt, som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, i Princippet ere imod nye indirekte Skatter, have vi dog ment at kunne gaa ind paa den her foreslaaede Skat, naar de fulde Besøb af disse Skattelove bleve kompenserede med Nedsættelser af Tolden paa Livsfornødenheder og Forbrugsartikler, eventuelt ved en ny Behandling af Toldloven. I den Henseende er Mindretallet jo for saa vidt enigt med Regjeringen om, at en Told-revision maa følge samtidig med dette Forslag, men Mindretallet kan ikke gaa med til, og jeg er overbevist om, at den samlede Rigssdag ikke kan blive enig om at gaa med til disse nye Skattelove, med mindre den Betingelse bliver opfyldt, at hele Skatten kom-penseres paa Toldloven. Vi ere saaledes ganske uenige med Fler-tallet om Anvendelsen af den Indtægt, Skatten vil bevirke, og endelig om, naar Loven skal træde i Kraft, men jeg maa her tilføie, at Mindretallet ikke alene nærer det Ønske, men netop har den Forhaabning, at denne Skattelov skal kunne være medhjælpende til, at vi komme ud over

den vanskelige Toldrevision, ud over det døde Punkt, som vi i de senere Aar have staaet paa, saaledes at vi endelig en Gang kunne komme til en Ordning af denne vigtige Sag, Toldlovens Behandling og Revision. — Dernæst udtalte den ærede Ordfører, at Fler-tallet havde været villigt til at gaa med til en partiel Toldrevision. Ja, det har Mindretallet ogsaa været villigt til, men vi maa i den Henseende stille noget større Fordringer, end Fler-tallet har gjort, idet Fler-tallet jo kun, saaledes som Regjerings-forslaget foreslaar, vil anvende Halvdelen af Skatten til Toldnedsættelser, medens vi ønske den hele anvendt til Toldnedsættelser. Som en Følge deraf maa vore Fordringer gaa noget videre, idet vi fordrer Tolden enten nedsat eller fuldstændig ophævet paa Suffer, Kaffe, The, Ris, Salt, Petroleum osv. Vi kunne saaledes meget godt ad den Vej være med til at komme til en Forsaaelse; jeg veed ikke, om jeg forstod den høitærede Ordfører rigtig, men det forekommer mig, at han lige-som behreidede Mindretallet, at vi ikke vare villige til at komme videre ad den Vej. Jeg kan ikke indrømme ham, at han har Ret der-til; thi der er fra Fler-tallets Side over-hovedet ikke blevet opstillet positive Forslag; vare saadanne fremkomne fra Fler-tallet, vilde Mindretallet ogsaa være mødt med sine positive Forslag.

Som ærede Medlemmer ville se, har Udvalget enedes om de fleste af Vædrings-forslagene til §§ 1—10. Det eneste Vædrings-forslag, som Mindretallet har stillet, er det, der findes under Nr. 7 til § 2, og som gaar ud paa, at Skatten forhøies fra 7 til 10 Kr. Tønden. I denne Henseende tror jeg, at Mindretallet er korrekt, jeg tror, at det er rigtigt, at vi gaa til en endnu høiere Skat end 10 Kr., men i alt Fald, at vi gaa til 10 Kr. Jeg anser nemlig Øllet for at være den farligste af de to Drikkeva-re, idet det jo, om jeg saa maa sige, er er-kjendt, at der drikkes mere og mere bairerst Ol., medens Brændevinsdrikingen synes at være i Af-tagen. Altsaa af den Grund, at jeg anser Øllet for det Farligste, maa jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme for Mindretallets Vædringsforslag, og jeg har forøvrigt det Haab, at Fler-tallet en Gang kommer over til os, ogsaa af den Grund, at man i den Betænkning, som Grosserer-jocie-tet har tilstillet os, og som altsaa vil være ærede Medlemmer bekendt, netop har taget Ordet for en høiere Skat paa Ol., nemlig 10 Kr., saaledes som Mindretallet har fore-slaaet. Jeg tror dernæst, at Øllet, naar en endelig Toldrevision engang bliver tilende-bragt, og en klæffelig Skat paa Vin er ved-